

Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Новом Саду
III-1 У. 12694/10 (2009)
Дана 18.03.2011. године
Београд

У И М Е Н А Р О Д А

Управни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Цветковић, председника већа, др Владана Станојева и Сузане Гудураш, чланова већа, са судским саветником Славицом Благојевић, записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиље Г. Н. из П., ул. .... бр. ...., ради поништаја решења тужене Националне службе за запошљавање Републике Србије број ..... од 22.09.2009. године, у предмету новчане накнаде, у најавној седници већа одржаној дана 18.03.2011. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

ОДБИЈА СЕ захтев за ослобађање плаћања судске таксе.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је као неоснована жалба тужиље изјављена против решења Националне службе за запошљавање Републике Србије – Филијале Н. С., број .....од 01.07.2009. године, којим решењем је утврђен престанак права на новчану накнаду Г. Н. из П., признато решењем Филијале Н. С. број ..... од 17.07.2007. године, закључно са 21.09.2008. године.

У тужби поднетој Врховном суду Србије дана 29.10.2009. године, која је код тог суда заведена под бројем У 7640/09, тужилца оспорава законитост решења туженог. Навела је да се са захтевом за остваривање права на пензију није могла обратити све док од Филијале Н. С. није добила решење да јој је престало право на новчану накнаду, а то решење није добијала иако је код надлежног референта сваког месеца инсистирала. Истакла је да јој је сваки пут објашњено да Филијала води рачуна о томе када она стиче право на пензију. Сматра да је законска претпоставка да у Филијали раде стручна лица и да из тих разлога не може сносити последице нестручног рада, када су у односу на њу донели решење са ретроактивним дејством, погрешном применом материјалног права. Предложила је да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи, те је ослободи плаћања судске таксе, због лоше материјалне ситуације.

У одговору на тужбу, тужени орган је у свему остао код разлога из образложења оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије, као неосновану.

Управни суд је преузео нерешене предмете Врховног суда Србије и окружних судова од 01.01.2010. године, на основу одредбе члана 77. став 1. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“ број 111/09) и чланова 29. став 1. и 90. став 1. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ број 116/08 и 104/09).

Након оцене навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета суд је нашао да тужба није основана.

Из списка предмета и образложења оспореног решења произлази да је тужилци признато право на новчану накнаду у трајању од 24 месеца почев од 10.07.2007. године, правоснажним решењем Националне службе за запошљавање Републике Србије, Филијале Н. С. број .... од 17.07.2007. године, с тим да је за време исплате новчане накнаде имала право на пензијско, инвалидско и здравствено осигурање. Тужилца је у моменту престанка радног односа имала 33 године, 01 месец и 04 дана стажа осигурања, а на основу ког стажа јој је признато право на новчану накнаду. Тужилца је дана 09.07.2007. године (када јој је престао радни однос) имала укупан стаж осигурања у трајању од 33 године, 09 месеци и 20 дана, рачунајући и стаж осигурања који је остварила у Републици Х., с тим што је на захтеву за новчану накнаду својеручно написала да жели да јој се новчана накнада призна по основу

стажа осигурања оствареног у Републици Србији. Тужилца је рођена ..... године.

Одредбом члана 76. став 1. тачка 2. Закона о запошљавању и осигурању за случај незапослености (“Службени гласник РС” број 36/09) је прописано да кориснику новчане накнаде престаје право на новчану накнаду, ако престане да се води евиденција о незапосленом, у складу са законом.

Одредбом члана 88. став 1. тачка 4. истог закона је прописано да се евиденција о незапосленом престаје да води ако испуни услове за остваривање права на старосну пензију или оствари право на породичну или инвалидску пензију, у складу са законом.

Одредбом члана 4. Закона о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању (“Службени гласник РС” број 85/05), који се примњује од 01.01.2006. године, измењена је одредба члана 19. Закона о пензијском и инвалидском осигурању (“Службени гласник РС” број 34/03-84/04) и прописано је да осигураник стиче право на старосну пензију: 1) кад наврши 65 (мушкарац), односно 60 (жена) година живота и најмање 15 година стажа осигурања; 2) кад наврши 40 (мушкарац) односно 35(жена) година стажа осигурања и најмање 53 године живота; 3) и кад наврши 45 година стажа осигурања.

Имајући у виду утврђене чињенице и цитиране законске одредбе овај суд налази да је правилно тужени одбио жалбу тужилце изјављену против првостепеног решења од 01.07.2009. године. Ово из разлога што је правилно нашао да је првостепени орган сходно цитираним одредбама закона правилно поступио када је донео решење о престанку права на новчану накнаду тужилци закључно са 21.09.2008. године, због испуњавања услова за остваривање права на старосну пензију.

Овај суд је ценио и наводе тужбе да тужилца није могла да поднесе захтев за остваривање права из пензијског и инвалидског осигурања, пре него што је донето решење о престанку права на новчану накнаду и да није знала када стиче право на старосну пензију по основу стажа осигурања, па налази да исти не могу утицати на законитост и правилност оспореног решења. Наиме, тужилца је на дан 21.09.2008. године стекла услов за остваривање права на старосну пензију по основу стажа осигурања у трајању од 35 година, па јој је тог дана и престало право на новчану накнаду због незапослености, јер незапослено лице када

испуни услове за стицање права на старосну пензију, не може више бити на евиденцији незапослених лица и остваривати право на новчану накнаду, пошто би то било супротно одредбама Закона о запошљавању и осигурању за случај незапослености (“Службени гласник РС” број 36/09).

Са изнетих разлога, Управни суд је нашао да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиље и применом одредбе члана 41. став 2. Закона о управним споровима (“Службени лист СРЈ” број 46/96) који се примењује на основу одредбе члана 77. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС” број 111/09), одлучио као у диспозитиву пресуде.

Суд није ослободио тужиљу плаћања судске таксе, јер тужиља није приложила никакве доказе о својој лошој материјалној ситуацији, прописане одредбом члана 10. Закона о судским таксама.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

Дана 18.03.2011 године, III-1 У. 12694/10 (2009)

Записничар

Славица Благојевић, с.р.

Председник већа-судија

Мирјана Цветковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ИА